

CASUS WETENSCHAPPELIJKE INTEGRITEIT

2019

Bewust verkeerd interpreteren van resultaten, onzorgvuldig onderzoek

TU Delft

1. Onderwerp van de klacht: bewust verkeerd interpreteren van resultaten, onzorgvuldig onderzoek (deels niet-ontvankelijk, deels ongegrond)

2. Feiten, overzicht procedure

1. Op 21 april 2017 heeft klager een klacht ingediend, waarin hij zich beklagt over onder meer de drie proefschriften van de drie beklagden. Mede als gevolg van twee eerdere (afgehandelde) klachten van klager tegen beklagden is vanuit de CWI en TU Delft voorgesteld eerst het wenselijke wetenschappelijke debat (*hierna: debat*) tussen partijen te voeren, de klachtbehandeling aan te houden en na afronding van het debat te bezien wat met de klacht CWI 2017-3 te doen. Partijen hebben aan het debat meegewerkt.
2. Het debat is na een voorbereiding vanaf februari 2017 tussen partijen gevoerd in de periode van circa september 2017 tot januari 2018 onder leiding van twee mediators van de faculteit TBM TU Delft. Het doel was wederzijdse publicaties of een gezamenlijke publicatie in het kader van het door de TU Delft georganiseerde rail-congres in september 2018 (CM2018). Op 19 januari 2018 berichten de mediators aan beklagden dat het debat op verzoek van klager is stopgezet.
3. Op 24 januari 2018 heeft klager zijn klacht herschreven, mede n.a.v. het debat; met 12 referenties [nr.], waarvan referentie [3] geannoteerd door klager, en noten als bijlage. Deze hernieuwde klacht wordt als de te behandelen klacht gezien, zowel inhoudelijk als procedureel (termijnen lopen vanaf 24 januari 2018). De CWI heeft partijen aangegeven dat zij een beperkte behandeling voorstaat, gelet op de eerdere afgehandelde klachten, het debat en de lange periode die verstreken is bij bepaalde klachtonderdelen.
4. In maart 2018 hebben diverse mailwisselingen plaatsgevonden tussen klager en de (secretaris) van CWI; het CWI heeft aangegeven vast te houden aan de door haar voorgestane procedure.
5. Beklaagden hebben op 29 maart 2017 schriftelijk verweer ingediend, waarin zij gemotiveerd op de procedure en klacht zijn ingaan. De bijlagenlijst is uitgebreid met nr. 13: mail klager aan beklagde 3 met als bijlage een artikel van klager op Researchgate.
6. Op 19 april 2018 heeft klager (ongevraagd), bij wijze van inbreng voor de hoorzitting, gereageerd op het verweer van beklagden. Op 9 mei 2018 heeft klager (ongevraagd) een aanvullende argumentatie op zijn klacht gestuurd.
7. Op 9 mei 2018 is het verslag van de mediators in het debat aan partijen gestuurd. Het maakt deel uit van de processtukken en kan besproken worden tijdens de hoorzitting. Klager reageert hierop op 11 mei 2018.
8. Klager heeft op 9 mei 2018 het CvB TU Delft in gebreke gesteld wegens termijnoverschrijding van de afhandeling. Op 13 juni 2018 heeft het LOWI het verzoek van klager ontvangen om te adviseren over het e-mailbericht van de CWI d.d. 13 juni 2018, inhoudende beklagden tot 27 juni 2018 de gelegenheid te geven te reageren op zijn na de hoorzitting ingediende schriftelijk stuk. Het LOWI heeft dit verzoek besproken op 20 juni 2018 en

- vastgesteld dat het niet bevoegd is om zijn verzoek in behandeling te nemen. Dit is per e-mailbericht van 21 juni 2018 aan partijen meegedeeld.
9. Op 14 mei 2018 is een hoorzitting gehouden met aanwezigheid van klager en beklaagden. Klager en alle drie beklaagden hebben hun standpunten kunnen toelichten. De aanvullingen op de argumenten in de klacht en het verweer zijn hierna aan de weergave van de klacht, resp. het verweer toegevoegd.
 10. Na de hoorzitting vindt tussen partijen een uitwisseling plaats van ieders matrix C. Klager geeft zijn analyse op matrix C van beklaagden op 27 mei 2018. Beklaagden reageren hierop op 26 juni 2018.
 11. De door partijen ingebrachte bijlagen zijn op één lijst bijeengebracht (nrs. 1 t/m 18), die als bijlage aan dit advies is gehecht. Het betreft de bijgewerkte lijst bij het stuk van klager d.d. 27 mei 2018 (de stukken die beklaagden d.d. 26 juni 2018 hebben toegevoegd betreffen stukken uit de onderhavige procedure en zijn daarom niet toegevoegd). In dit advies en in de stukken van partijen wordt naar deze nummers verwezen.

3. Klacht

In de klacht, reactie op verweer (documenten voor de hoorzitting) en mondelinge behandeling heeft klager, kort en zakelijk weergegeven, het volgende maar voren gebracht.

Beklaagden hebben in meerdere publicaties geschreven dat er bij het berekenen van X ... functies worden gebruikt (met 'matrix C' of; *hierna uitgebreide methode*) in het programma Y, terwijl volgens klager een eenvoudigere methode is gebruikt (analytische invloedsfuncties 'A',; *hierna vereenvoudigde methode*). Daarom hebben beklaagden het werk van klager niet geciteerd, wat misleidend is en afbreuk doet aan klagers intellectueel eigendom en reputatie. In de volgende publicaties van beklaagden is dit geschied.

3.1 (punt 1 klacht)

In het proefschrift van beklaagde 2 uit 2002 [1] wordt een valse voorstelling van zaken gegeven. Met aanhaling van diverse passages concludeert klager dit.

Beklaagde had duidelijk moeten maken dat hij de eenvoudigere methode heeft gebruikt. Nu is er sprake van fingeren van een rekenmethode en daaruit volgende onderzoeksresultaten.

Beklaagden hebben zijn werk [3], [4] en [5] niet geciteerd in vooral [1] alsmede in [2].

3.2 (punt 2 klacht)

In het proefschrift van beklaagde 1 uit 2010 [2] wordt eveneens een valse voorstelling van zaken gegeven, doordat dit zonder meer verwijst naar [1].

3.3 (punt 3 klacht)

Het artikel van de drie beklaagden uit 2014 [3] bouwt eveneens voort op [1] en doet een vergelijkbare bewering over de methode Y. Het artikel van klager en A [6] wordt niet geciteerd en er wordt niet verwezen naar recentere versies van Z (software), die wel matrix C gebruiken. Daardoor wordt het omgekeerde van de werkelijkheid voorgesteld: namelijk dat Y wel en Z niet de uitgebreide methode zou gebruiken.

Ook hier is er sprake van fingeren van een rekenmethode en daarmee verkregen onderzoeksresultaten.

Bijgevoegd is een door klager geannoteerde versie van [3], waarin hij de z.i. onjuiste passages heeft gemarkeerd.

Op 9 mei 2018 heeft klager (ongevraagd) met name dit onderdeel nader toegelicht.

3.4 (punt 4 klacht)

In het schriftelijk verweer [4] in klagers eerste klacht (CWI 201403) hebben beklaagden volhard in de hiervoor onder 1 t/m 3 geschetste valse voorstelling van zaken.

3.5 (punt 5 klacht)

Het artikel [3] is integraal overgenomen in het proefschrift van beklaagde 3 [5]. Klachtonderdeel 3 wordt hier als herhaald ingelast.

3.6 (overige, procedurele punten)

- De termijnoverschrijding van de klacht tegen [1] is verontschuldikbaar, omdat klager pas recent door de toegenomen aandacht voor het onderwerp X het proefschrift [1] nader heeft bestudeerd en pas recent daaruit conclusies heeft kunnen trekken.
- Klachtonderdeel 4 lijkt een herhaling van de eerder behandelde klacht CWI 2014-3, maar er is sprake van een novum: het ontbreken van uitbreiding 3, of de uitgebreide methode in Y.

4. Voorlopige beschouwing CWI ontvankelijkheid klacht

De CWI heeft de (herziene) klacht bestudeerd en geconcludeerd dat, gezien de eerdere afgeronde klachten (CWI 2014-3 en CWI 2016-1) en de mogelijke elementen van wetenschappelijk debat in de herziene klachtomschrijving, allereerst de ontvankelijkheid van (onderdelen van) de klacht moet worden onderzocht.

Daarnaast speelt dat de klacht tegen het proefschrift van beklaagde 2 uit 2002 (klachtonderdeel 1) buiten de gebruikelijke ontvankelijkheidsstermijn ligt.

De CWI heeft daarom op 10 maart 2018 partijen gewezen op de vooralsnog beperkte behandeling die zij in deze zaak voorstaat. De CWI geeft beklagden verzocht te reageren op de klacht op met name de volgende elementen.

" a. Klager noemt in zijn klacht diverse malen 'uitbreiding 3' een novum. Onderschrijft u dit? Is dit iets wat in uw ogen deel uitmaakt van een wetenschappelijk debat?

- b. Ad 3, 4 en 5: het tijdschrift-artikel over Y, het gestelde in het verweer inzake CWI 2014-3 en het proefschrift van beklaagde 3 zijn in eerdere klachtprocedures aan de orde geweest. Mogelijk is 'uitbreiding 3' binnen de klachtbehandeling van deze documenten nog niet aan de orde geweest? Ofwel ook hier de vragen: is hier volgens u sprake van een novum, c.q. van een onderwerp voor wetenschappelijk debat?

- c. Ad 2: proefschrift beklaagde 1 als zodanig niet eerder aan de orde geweest. Dit klachtonderdeel bevat wellicht wel nieuwe elementen; graag uw reactie daarop (met name van beklaagde 1)."

5. Verweer

In het verweer en de mondelinge behandeling hebben beklagden het volgende naar voren gebracht.

De klacht bevat niets nieuws en elk dispuut kan in een wetenschappelijk debat aan de orde komen en leiden tot een (gezamenlijke) publicatie. Beklaagden willen dit debat voortzetten.

Per klachtonderdeel wordt opgemerkt.

5.1 (ad 1 klacht)

Dit onderdeel bevat geen nieuwe elementen; hoogstens nieuw is dat klager beweert dat in [1] geen uitbreiding 3 of X wordt behandeld. Dit is onjuist, maar is onderdeel van het debat, waaruit klager zich eenzijdig heeft teruggetrokken.

Beklaagde 2 heeft duidelijk verwoord dat hij eenzijdige berekeningen heeft gemaakt, namelijk alleen voor de .. en niet voor ... (inhoud onderzoek), zie p. 45 en samenvatting; indien hij iets anders zou hebben beweerd, waarom is dat klager dan niet eerder opgevallen?

5.2 (ad 2 klacht en c vraagstelling CWI)

Dit onderdeel verwijst naar klachtonderdeel 1. Omdat klachtonderdeel niets nieuws bevat, bevat onderdeel 2 ook niets nieuws.

5.3 (ad 3-5 klacht)

Deze onderdelen zijn aan de orde gekomen in de zaak CWI 2014-3 met vervolg bij het LOWI en bevatten dus niets nieuws.

Klager claimt in zijn – met een medeauteur geschreven - artikel [6] uit 2014 dat hij wel uitbreiding 3 voor een zeer accurate berekening van X heeft gebruikt en bovendien als eerste. Beklaagden bestrijden dit en vinden dat hier in ieder geval het debat over moet worden gevoerd.

5.4 (ad vraagstelling CWI)

- a. Uitbreiding 3 is geen novum ten opzichte van klagers voorgaande klachten en het debat, dat beklagden wel willen voortzetten.
- b. De klachtonderdelen 3-5, maar ook onderdeel 2, hangen allemaal samen met klachtonderdeel 1. Als klachtonderdeel 1 faalt, falen alle onderdelen. Bij twijfel over klachtonderdeel 1 staat het debat open als meest geschikte oplossing.

5.5 (overige opmerkingen)

Klager heeft zich eenzijdig teruggetrokken uit het debat dat was gevraagd door LOWI, CWI en CvB. Klager heeft niet de binnen het debat beloofde vertrouwelijkheid in acht genomen. Hij beschadigt bewust de reputatie van beklagden, zoals blijkt uit een e-mail aan beklagde 3 (nieuwe referentie [13]), waarin hij beklagden een rectificatie van het artikel over Y [3] voorschrijft.

6. Mondelinge behandeling

6.1

Klager is aanwezig met B, ook werkzaam bij bedrijf klager. De drie beklagden zijn aanwezig. Met instemming van alle aanwezigen is de voertaal Engels, omdat beklagde 2 zich daarin goed kan uitdrukken.

Met de hoorzitting worden meegenomen, althans indien klager dat inbrengt, zijn schriftelijke reactie van 19 april 2018 op het verweer van beklagden en zijn 'aanvullende argumentatie' op 9 mei 2014. Ook wordt meegenomen het verslag van de mediators in het debat d.d. 9 mei 2018 en de reactie van klager daarop d.d. 11 mei 2018.

6.2

Op de hoorzitting zijn kernachtig weergegeven de volgende punten aan de orde gekomen.

De voorzitter benadrukt dat de behandeling van de klacht wordt beperkt tot de vraag of beklagden beweren dat zij de uitgebreide methode hebben gebruikt en of zij dit ten onrechte doen; en in hoeverre dit deel uitmaakt / deel had kunnen uitmaken van het wetenschappelijk debat. Zij verzoekt partijen zich daartoe bij de hoorzitting ook te beperken.

Klager zegt dat zijn nieuwste Z-software de uitgebreide methode bevat, maar dat is nu niet in het geding. Het gaat erom of beklagden hebben beweerd dat hun Y-software (die in [1] en [3] wordt behandeld) de uitgebreide methode bevat. Dat is voor klager een nieuw element, dat hij pas in de loop van 2017 als zodanig herkende door de uitgewisselde informatie in het debat. Hij vindt dat beklagden het hanteren van de uitgebreide methode in [1] en [3] misleidend hebben weergegeven en er sprake is van een gefalsificeerd weergegeven methode.

Beklaagde 2 ziet geen wezenlijk verschil tussen de discussie/klacht uit 2014 ('hadden beklagden moeten erkennen dat Z-software X kan berekenen?') en de discussie nu (klacht 2017: 'wat zeggen beklagden over de uitgebreide methode?'). Hij meent dat klager zijn proefschrift verkeerd heeft geïnterpreteerd.

Beklaagde 3 ziet in dat er twee te onderscheiden vragen zijn.

- 1) De benaming van de Z-software in artikel [3]. Dat is in de klacht 2014-3 aan de orde geweest en daar is een uitspraak over gedaan.
- 2) Een inhoudelijke discussie: wat kan de Y-software, die gebaseerd is op de oorspronkelijke Z-software?

CWI-lid C vraagt zich af hoe uit deze kwestie te komen? Hij denkt aan het uitwisselen van gegevens, waarmee in het wetenschappelijk debat een aanvang was gemaakt.

Klager wijst erop dat de kwestie verder gaat dan het wetenschappelijk debat: publicatie [3] beweert dat Y 'can solve X' en daar is geen bewijs van; voor hem is dat een wetenschappelijke integriteitskwestie.

Beklaagde 3 wijst erop dat de broncodes van de software zelf nooit publiek zijn, maar overigens ook niet veel zeggen; er kan altijd op diverse manieren gebruik van worden gemaakt. Alle aanwezigen concluderen dat het gaat om de rekengegevens (matrix C).

De CWI ziet in dat hier sprake is van een complex probleem, maar dat uitwisselen van gegevens een goede stap is. Eerst dient dat te geschieden en vervolgens kan de CWI bekijken of er integriteitskwestie is, afhankelijk van het 'bewijs' dat beklagden kunnen leveren. Ook kan de conclusie zijn dat een wetenschappelijk debat de beste oplossing is (welk debat klager ook zelf had kunnen entameren met een publicatie van zijn hand). Beklaagde 3 meent dat dit onderdeel is van het debat. Maar de CWI begrijpt wel dat eerst onderzocht moet worden hoe het artikel [3] op klager kan overkomen.

De CWI constateert dat beklagde 2 heeft in het debat heeft gezegd dat de eenvoudiger methode is gebruikt. Beklaagde 2 verwijst ook naar p.36 van zijn thesis [1]: berekeningen zijn gemaakt voor ..., niet voor ..., maar kunnen daarop analoog worden toegepast. Hoe is dit precies in het artikel uit 2014 [3] terecht gekomen? Want klachten over de thesis [1] zijn verjaard, en thesis [2] staat niet echt in discussie.

De IP van de gegevens is geen probleem. Klager wil zijn matrix C sowieso verstrekken, beklagde 2 wil dat klager eerst een NDA ondertekent, waarop klager aangeeft dit geen probleem te vinden.

Beklaagde 2 merkt op dat zijn cijfers minder gestructureerd zijn; dit wordt echter niet als probleem gezien. De afspraak is dat de secretaris CWI een NDA opstelt, na ondertekening waarvan partijen elkaars matrix krijgen. En vervolgens gelegenheid voor commentaar.

6.3 De gemaakte procedure-afspraken zijn:

1. Partijen verstrekken hun gegevens/tabellen/matrix C aan de secretaris CWI. Na ondertekening NDA stuurt de secretaris de tabel naar de andere partij.
2. Partijen reageren op de matrix van de wederpartij (beklaagde 2 geeft aan tot 19 mei 2018 weg te zijn).
3. De CWI gaat de reacties bekijken met hulp van de moderators van het debat, indien deze willen meewerken.
4. Dan zal de CWI zich buigen over de vraag: schending wetenschappelijke integriteit? Het antwoord kan negatief luiden, en inhouden dat de discussie beter in een wetenschappelijk debat past.
5. De procedure wordt opgeschort voor de tijd die benodigd is voor deze informatie-uitwisseling en de beoordeling daarvan door de CWI.

Vlak na hoorzitting constateert de CWI dat de moderators geen rol willen spelen bij de afhandeling van de klacht. De CWI zal na ontvangst van de reacties van partijen naar bevind van zaken handelen.

7. Gegevensuitwisseling na hoorzitting

klager op 22 mei 2018 is iedere matrix aan de andere partij gestuurd op dezelfde datum.

7.1

Klager heeft tussentijds, op 21 mei 2018, nog een stuk ingediend over de uitleg van beklagden van de Y-methode in het debat, met als bijlage de Q+A-form van het debat. De CWI heeft aan klager aan aangegeven dat dit geen processtuk is, omdat klager niet gevraagde aanvullingen op zijn klacht geeft, deels oude klachten

herhaalt en deels nieuwe klachten of beweringen aanvoert. Dit alles kan volgens de CWI geen deel uitmaken van de huidige klachtbehandeling. Eventueel zal wel gebruik worden gemaakt van de bijlage Q+A-form.

7.2

De reactie van klager op matrix C van beklaagden wordt ingediend op 27 mei 2018, inhoudende:

Het gaat vooral om klagers analyse van de tabel van beklaagden, daartoe heeft hij NDA getekend. Beklaagden hebben zijn tabel maar hoeven deze niet te analyseren.

De belangrijkste punten van zijn analyse:

- Het bestand van beklaagde 2 bevat geen matrix C
- De data bevatten systematische afwijkingen ("global deformations") die de contactberekening zouden verstoren
- De tabel van beklaagde 2 kan niet worden gebruikt voor de gedetailleerde berekening van X in Y
- Deze bevindingen komen overeen met de uitleg van beklaagde 2 van het Q+A form [17] van het wetenschappelijke debat: beklaagde 2 heeft alleen eindige elementen-berekeningen gedaan voor ..., niet voor ...; wel kan voor .. 'dezelfde methodologie' worden gebruikt. Dit is kernachtig verwoord in [17], antwoord 3c: *"Only the are used for the simulations"*.

Conclusie: beklaagden hebben geen matrix C gebruikt in Y.

7.3

Nu beklaagde niet per se de matrix C van klager hoeft te analyseren is hem, en de andere beklaagden, gevraagd te reageren op de analyse van klager d.d. 27 mei 2018. Op 26 juni 2018 wordt deze reactie gegeven, inhoudende:

- In [1] is matrix C voldoende behandeld en meermalen genoemd. Beklaagden noteren vele verwijzingen naar [1]; enkele kern-citaten:

8. beklaagde 2 (2002) further points out that the analytical ... solution is more accurate for the magnitude of the (... method ...) than computed by the FEM. Error estimation is presented: It would be 15% of the dominating ... or less (beklaagde 2 (2002), P44).

9. beklaagde 2 (2002) (P45) then concludes that "..... numbers are reasonably accurate for X".

- a. It is noted that " ... numbers are reasonably accurate for X" is applicable to the magnitude of the ..., not their orientation. This is obvious.
- b. It is noted that the conclusion ".... numbers are reasonably accurate for X" is obtained from the FEM modelling and analysis. This is clear.
- c. The Boussinesq-Cerruti ... analytical solution is then a fit of the magnitude of the true

10. Since the accuracy of the analytical solution is higher and it does not contain global displacement, it is obvious that the analytical solution is used in Y ([1, 2, 3, 5]) as a best fit (at the time) for the magnitude of the true, in place of the FEM

- Verder wordt opgemerkt:

1. From methodology point of view, "The above analysis is also applicable to the ...", beklaagde 2 (2002) writes in P45.
2. Since "... " ... are used, calculation of FEM ... of ... becomes unnecessary.
3. The computation of complete FEM ... tables (the "C matrices") of ... and ... was not necessary. A "C matrix" that is the combination of the "C matrices" of the ... and ... was then also not necessary.
4. Beklaagde 2 says in the Summary (p. 145): "the ... method is applied for the calculation of" ; this is a fact

- In de nadere reactie wordt voorts ingegaan op het artikel van klager uit 2014 [6].
- Klager beweert zelf dat beklaagde 2's werk 'comprehensive' is, wat gelijk staat aan compleet.

Concluderend stellen beklaagden dat zij in hun publicaties de benodigde en te

reconstrueren beschrijvingen van methodologie, vergelijkingen, sleutel-observeringen en resultaten hebben vermeld. Er is geen sprake van leugens en onethisch gedrag van beklaagden. Vele argumenten van klager zijn wetenschappelijk (en niet ethisch) van aard en kunnen beter in een wetenschappelijk debat worden besproken.

Na ampele overweging besluit de CWI geen externe deskundigen te vragen naar de reacties van partijen te kijken. Zij acht zich voldoende geïnformeerd om een advies op te stellen, mede gezien ook de beperkte behandeling van de klacht die haar voor ogen staat. Zij vindt voldoende informatie in de laatste reacties van partijen over de berekeningen van matrix C, en heeft daarbij met name ook gebruik gemaakt van de door klager geannoteerde en gemarkeerde versie van het artikel [3] uit 2014, bijlage bij de (herziene) klacht van 24 januari 2018.

8. Advies Commissie wetenschappelijke integriteit (20 juli 2018)

8.1 (Regelgeving)

Deze klacht is ingediend op basis van de Klachtenregeling wetenschappelijke integriteit TU Delft (Klachtenregeling).

De CWI is bevoegd om klachten over vermoede inbreuken op de wetenschappelijke integriteit te behandelen, volgens de klachtenprocedure geregeld in de Klachtenregeling.

In de Klachtenregeling wordt in artikel 1, onder a, onder schending van de wetenschappelijke integriteit verstaan: handelen of nalaten in strijd met de Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening (VSNU 2005, aangepast in 2012 en 2014), waaronder in ieder geval de gedragingen opgenomen in de bijlage van deze regeling.

De schendingen van de wetenschappelijke integriteit van de Klachtenregeling zijn een leidraad zijn voor het bepalen of sprake is van een inbreuk op of schending van de wetenschappelijke integriteit.

Voordat inhoudelijk op mogelijke schendingen kan worden ingegaan, dient allereerst de ontvankelijkheid van de klacht en de omvang van behandeling ervan te worden beoordeeld. De klachtenregeling bepaalt hierover.

4.5 Ontvankelijkheid

1. De commissie beoordeelt de ontvankelijkheid van de klacht onder meer aan de hand van de volgende criteria:
 - a. duidelijke omschrijving van de (vermoede) schending van de wetenschappelijke integriteit door een of meer bepaalde medewerkers van de universiteit.
 - b. de daarop betrekking hebbende schriftelijke stukken of andere bewijsmiddelen;
 - c. vermelding van naam, functie en contactgegevens van klager. Dit criterium geldt niet, indien de commissie op verzoek van het college van bestuur een klacht onderzoekt zonder de identiteit van de klager te kennen.
2. De commissie beoordeelt of een klacht niet in behandeling wordt genomen indien de schending naar haar oordeel te lang geleden heeft plaatsgevonden, indien de klacht al eerder is onderzocht of indien de klacht naar haar oordeel kennelijk ongegrond of kennelijk van onvoldoend belang is.
3. De commissie kan klager de gelegenheid bieden de klacht aan te vullen binnen een door haar gestelde termijn.
4. De commissie oordeelt binnen vier weken na ontvangst van de klacht over de ontvankelijkheid of het in behandeling nemen van de klacht. Indien zij tot niet-ontvankelijkheid of niet-behandeling concludeert, brengt zij daarover terstond advies uit aan het college van bestuur.
5. Het college van bestuur stelt binnen twee weken na ontvangst van het advies

van de commissie zijn oordeel vast over de ontvankelijkheid of het in behandeling nemen. Het stelt de klager en de beklaagde hiervan terstond schriftelijk in kennis.

8.2 (ontvankelijkheid)

De Klachtenregeling wetenschappelijke integriteit is gebaseerd op de regeling van klachten in de Awb (hoofdstuk 9). Eerst dient de ontvankelijkheid te worden getoetst. Bij kennelijke (evidente) niet-ontvankelijkheid wordt de zaak niet verder behandeld, zoals evident te oude klacht of duidelijke herhaling van een klacht. De niet-ontvankelijkheid staat in deze zaak niet vooraf vast, zoals in art. 4.5, lid 2 Klachtenregeling is aangegeven, daarom is de klacht wel in behandeling genomen en een hoorzitting gehouden. De procedure van art. 4.5, leden 4 en 5, Klachtenregeling is hier derhalve niet gevolgd. Evenwel kan na bestudering van de stukken en de hoorzitting nog steeds worden geconcludeerd tot (gedeeltelijke) niet-ontvankelijkheid.

De CWI concludeert:

- A. Dat de klachten tegen het proefschrift van beklaagde 2 [1] te laat zijn ingediend. Het proefschrift dateert uit 2002 en de klacht is dus later dan 10 jaar ingediend. Voor de termijn van 10 jaar wordt verwezen naar art. 7.6 van het oude LOWI-reglement en art. 8.1.c van het per 21 maart 2018 geldende Reglement LOWI 2018.
- B. De CWI onderzoekt alleen nieuwe klachten tegen het artikel van beklaagden uit 2014 [3], echter voor zover het geen herhaling is van de klacht uit 2014 (CWI 2014-3).
- C. En eveneens voor zover het geen onderdeel zou moeten zijn van het wetenschappelijk debat. In tegenstelling tot wat klager aanvoert (e-mail van 13 maart 2018) is het wetenschappelijke debat geen onderdeel van de taak van de CWI en LOWI. Dit heeft het LOWI meerdere malen uitgesproken, ook in een eerdere klacht van klager: het LOWI is geen arbiter in wetenschappelijke conflicten (zie overwegingen 5.1 en 5.4 in het advies LOWI van 2 november 2016).

8.3 (omvang van het geschil)

De CWI heeft meerdere malen aangegeven dat haar onderzoek beperkt zal zijn. Bij de betrokkenen in deze zaak lijkt een consensus te bestaan dat het al dan niet aanwezig zijn van de uitgebreide methode in de publicaties van beklaagden onderwerp van onderzoek moet zijn. De CWI tekent hierbij aan:

- A. Het gaat niet meer om de eerste CWI-zaak uit 2014. Daarin is al uitgesproken (ook door het LOWI) dat er geen sprake is van inbreuk wetenschappelijke integriteit in het artikel van 2014, maar dat beklaagden het werk van klager wel meer hadden kunnen erkennen. 'Matrix C' of verfijndere rekenmethoden maakten wellicht nog geen deel uit van de gevoerde discussie.
- B. Het gaat niet om het wetenschappelijk debat dat daarna is gevoerd of gevoerd had kunnen/moeten worden. Evenwel is de informatie daaruit een reden voor klager om de onderhavige klacht in te dienen (gewijzigde formulering), omdat volgens klager 'Matrix C' / verfijndere rekenmethoden een novum zijn.
- C. Het gaat op zijn hoogst om: is in het artikel van 2014 [1] integer gehandeld door beklaagden en is daarin voldoende aangegeven dat beklaagden de vereenvoudigde methode hebben gebruikt; of hebben zij een complexere methode genoemd dan in werkelijkheid gebruikt? En is dit voldoende nieuw of anders genoeg t.o.v. de onder A bedoelde reeds gevoerde discussie en de onder B mogelijk te voeren discussie? En eveneens komt de vraag aan de orde: is er dan sprake van bewuste misleiding of voor meerdere interpretaties vatbare tekst?

Evenmin neemt de CWI mee de opmerkingen van beklagden over het artikel [6] van klager: dit is geen onderdeel van de klacht.

Ad C

Partijen zijn het er over eens dat beklagde 2 inderdaad de vereenvoudigde methode in zijn proefschrift heeft gebruikt. En dat hij alleen berekeningen voor de ... heeft gemaakt en niet voor het Beklaagde 2 heeft dit met zoveel woorden ter bevestiging van het gestelde in zijn proefschrift gezegd in het debat en tijdens de hoorzitting, ter : beklagden hebben gebruik hebben gemaakt van de ... NUMBERS en dat deze een goede analytical solution zijn, en dat dit een best fit is voor de magnitude van de TRUE, en zelfs beter. Dus hebben ze een eenvoudigere methode gebruikt die een goede benadering is van de meer complexe methode.

Dan is de vraag hoe dit is gerapporteerd in het artikel [3] (klacht over proefschrift [1] is zoals gezegd verjaard).

Analyse publicatie uit 2014 [3]:

I. Passages die aangeven dat beklagden duidelijk zijn geweest in het aangeven van de vereenvoudigd methode:

* [3], p. 94:

"Y accounts for X by using"

'Based on' kan worden gelezen als 'gebaseerd op maar niet hetzelfde als' of als 'met gebruikmaking van'. Mogelijk had dit preciezer kunnen worden geformuleerd, maar het is volgens de CWI niet onjuist en niet misleidend.

De volgende passages in [3] en beweringen van beklagden zijn in lijn hiermee:

* [3], p. 97:

"citaat".

* Samenvatting van het wetenschappelijke debat (bijlage bij brief klager d.d. 21 mei 2018):

Beklaagden hebben aangegeven de "... " te hebben gebruikt. Dus niet van de

* Verweer beklagden, zoals geciteerd in 6.3

Beklaagden hebben de ... method gebruikt die een analytical solution is van de magnitude van de true, "based on which the ... are found to be the best fit of and are used for solving X problem".

II. Passages die aangeven dat beklagden niet duidelijk zijn geweest over het gebruik van de vereenvoudigd methode:

* [3], p. 95:

"Y accounts for X by using the ... numbers for a ...".

Dit geeft de indruk dat de method wordt gebruikt.

En verderop staat: "Then, the normal X problem is solved using the same algorithm as in Z but with the ... numbers ...". Ook hier lijkt gezegd te worden dat de wordt gebruikt.

Conclusie analyse:

In het debat en het verweer zijn beklagden er vrij open en duidelijk over geweest dat zij de vereenvoudigde methode hebben gebruikt. In het artikel [3] komt dit niet overall duidelijk tot uitdrukking. Aan de andere kant kan ook niet worden geconcludeerd dat beklagden het tegendeel aangeven, nl. dat zij de uitgebreide methode hebben gebruikt.

Van (bewuste) misleiding is geen sprake. Bij nader inzien zijn passages wellicht

slordig geformuleerd, maar dat is naar de mening van de CWI iets wat juist in een wetenschappelijk debat aan de orde kan worden gesteld: door een publicatie van klager of door een debat zoals gevoerd tot januari 2018, waarin o.m. de vraag aan de orde kan komen of de benadering van beklaagden dezelfde of zelfs betere resultaten geeft dan de quasi-quarter methode.

8.4(Conclusie)

A. De klachten tegen het proefschrift van beklaagde 2 [1] te laat zijn ingediend en derhalve niet-ontvankelijk.

B. De klachten zijn deels niet-ontvankelijk omdat het herhalingen bevat van de eerdere klachten (CWI 2014-3 en 2016-1).

C. De klacht is slechts ontvankelijk voor het onderdeel, of beklaagden in hun artikel uit 2014 [3] de juiste informatie hebben gegeven over de door hun gebruikte methode voor het berekenen van X. De CWI oordeelt dat hier geen sprake is van bewust geven van onjuiste informatie of van misleiding: er is geen schending van de wetenschappelijke integriteit; het tegendeel – dat de uitgebreide methode is gebruikt - blijkt ook niet uit het artikel.

Wel hadden bepaalde passages in het artikel duidelijker kunnen worden geformuleerd, maar deze duidelijkheid had in een wetenschappelijk tegenartikel van klager aan de orde kunnen worden gesteld of in een wetenschappelijk debat aan de orde hebben kunnen komen.

Bij de eerdere klachtafdoeningen van klager hebben de CWI, het CvB TU Delft en het LOWI klager gewezen op deze mogelijkheid van publicatie, al dan niet na een wetenschappelijk debat. Om hem moverende redenen heeft klager afgezien van een publicatie en het wetenschappelijk debat stopgezet. Waar in de onderhavige klacht sprake is van een novum (nieuw klachtonderdeel) is slechts sprake van een nuanceverschil met eerdere klachtformuleringen van klager. De CWI komt dan ook tot een vergelijkbare oproep aan klager als eerder, dat hij zijn kritiek op publicaties van beklaagden beter in een wetenschappelijk dispuut kan voeren, dan door steeds klachtprocedures te starten.

In het onderhavige geval is sprake van een complexe maar ook genuanceerde problematiek, waarvoor het wetenschappelijk debat bij uitstek geschikt is.

ADVIES

De commissie adviseert het College van Bestuur als volgt te beslissen:

- De klacht niet-ontvankelijk te verklaren voor zover gericht tegen het proefschrift uit 2002 van beklaagde 2;
- De klacht deels niet-ontvankelijk te verklaren voor zover het herhalingen bevat van de eerdere klachten (CWI 2014-3 en 2016-1);
- De klacht voor zover ontvankelijk ongegrond te verklaren en derhalve geen inbreuk op de wetenschappelijke integriteit aanwezig te achten.

Dit advies is op 23 april 2018 gegeven door (vz + 2 leden) in tegenwoordigheid van de secretaris en ondertekend door de voorzitter.

9. Oordeel college van bestuur (31 juli 2018)

De Commissie wetenschappelijke integriteit (CWI) heeft uw (herziene) klacht van 24 januari 2018 onderzocht en is tot de conclusie gekomen, dat de klacht deels niet-ontvankelijk is en voor het overige ongegrond.

Het college van bestuur (cvb) neemt het advies van de Commissie over, inclusief de in het advies gegeven motivering en verklaren de klacht deels niet-ontvankelijk en voor het overige ongegrond.

Het betreft een aanvankelijk oordeel van het College van Bestuur. Klager en beklagden kunnen binnen zes weken na de datum van deze (voorgenomen) beslissing het Landelijk Orgaan Wetenschappelijke Integriteit (LOWI) verzoeken advies uit te brengen over de voorgenomen beslissing, voor zover dit de schending van wetenschappelijke integriteit betreft. Dit geschiedt door het indienen van een klacht bij het LOWI, t.a.v. de secretaris, Postbus 19121, 1000 GC, Amsterdam. Informatie over de procedure bij het LOWI is te vinden op www.lowi.nl. Indien niet binnen de genoemde termijn van zes weken het advies van het LOWI is gevraagd, geldt deze voorlopige beslissing als definitieve beslissing van het College van Bestuur.

Een afschrift van deze beslissing en van het advies wordt gestuurd aan de beklagden en de betrokken decaan.

10. LOWI (15 april 2019)

Klager heeft zich tot het LOWI gewend op 28 augustus 2018. Het LOWI is van oordeel dat het verzoek gegrond is voor zover het de te lange duur van de klachtprocedure betreft. Dit leidt echter niet tot een advies aan het Bestuur om zijn oordeel gewijzigd vast te stellen. Voor het overige is het verzoek ongegrond.

Het Bestuur kan zijn aanvankelijk oordeel ongewijzigd overnemen als definitief oordeel.

Het Bestuur kan desgewenst ook zijn aanvankelijk oordeel gewijzigd vaststellen. In dat geval adviseert het LOWI het Bestuur om het klachtonderdeel tegen proefschrift 1 niet-ontvankelijk te verklaren omdat dit te laat is ingediend, het klachtonderdeel tegen proefschrift 2 ongegrond te verklaren omdat dit onvoldoende is gesubstantieerd, de klachtonderdelen tegen publicatie 2014 en proefschrift 3 niet-ontvankelijk te verklaren omdat het gaat om een herhaalde klacht zonder nova en het klachtonderdeel over het verweer van Betrokkenen ongegrond te verklaren omdat het bij het voeren van verweer in een klachtprocedure niet gaat om wetenschapsbeoefening in de zin van de Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening.

Het (geanonimiseerde) advies is te lezen op de website van het LOWI, www.lowi.nl, onder adviezen, 2019 nr. 13.

11. Definitief oordeel college van bestuur (23 mei 2019)

Op beklagdes verzoek heeft het Landelijk Orgaan Wetenschappelijk Integriteit (LOWI) op 15 april 2019 een advies uitgebracht met betrekking tot het (aanvankelijk) oordeel van 31 juli 2018 over klagers (derde) klacht inzake vermoede schending van de wetenschappelijke integriteit door de heren (Belanghebbenden, beklagden).

Het LOWI is van oordeel dat het verzoek gerond is voor zover het de te lange termijn van de klachtprocedure betreft. Dit heeft echter geen consequenties ons inhoudelijk oordeel. Dit neemt het College van Bestuur (CvB) voor kennisgeving aan. Het CvB merkt daarbij op, dat de termijnen in de klachtprocedure soms moeilijk te hanteren zijn, zeker bij inhoudelijk omvangrijke zaken of bij extra onderzoek zoals in casu.

Voor het overige acht het LOWI het verzoek ongegrond. Het LOWI geeft daarbij de keuze het aanvankelijke oordeel ongewijzigd te laten of dit gewijzigd vast te stellen. Het CvB laat het aanvankelijk oordeel grotendeels in stand, zij het wel met enige aanscherpingen zoals door het LOWI aangegeven. Dit leidt tot het volgende definitieve oordeel

a.

Het klachtonderdeel tegen proefschrift 1 (beklaagde 2) is niet-ontvankelijk, omdat het te laat is ingediend. Dit is conform het aanvankelijk oordeel.

b.

Het klachtonderdeel tegen proefschrift 2 (beklaagde 1) is ongegrond, omdat dit onvoldoende is gesubstantieerd. In het aanvankelijk oordeel is dit klachtonderdeel niet expliciet benoemd, maar is gesteld dat de klacht - voor zover ontvankelijk - ongegrond was.

c.

De klachtonderdelen tegen proefschrift 3 (beklaagde 3) en de publicatie uit 2014 zijn grotendeels niet-ontvankelijk, omdat het gaat om herhaalde klachten. Het College houdt wel vast dat terecht inhoudelijk aandacht is geschonken aan een (in zijn ogen) novum, kort gezegd of de juiste rekenmethode is weergegeven in de publicaties van beklagden. Allereerst is het College daartoe bevoegd, zoals het LOWI opmerkt, bovendien acht het College het aanduiden of iets een novum is of niet als een lastige beoordeling. In casu was er aanleiding, mede gezien het verloop van het wetenschappelijk debat, om in enige mate op een onderdeel van de klacht met mogelijk nieuwe argumenten in te gaan. De CWI heeft daar vervolgens veel tijd in gestoken en de uitkomst van dat onderzoek - dit klachtonderdeel is ongegrond - wordt door het LOWI onderschreven, omdat er geen sprake is van het verweten fingeren of plagiëren door betrokkenen.

d.

Het klachtonderdeel over het verweer van beklagden (Betrokkenen) is ongegrond, omdat het bij het voeren van verweer in een klachtprocedure niet gaat om wetenschapsbeoefening in de zin van de Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening. In het aanvankelijk oordeel is dit klachtonderdeel niet expliciet benoemd, maar is gesteld dat de klacht - voor zover ontvankelijk - ongegrond was.

Een afschrift van deze beslissing wordt gestuurd aan de beklagden, het LOWI en de betrokken decaan.